

ห้องร่วง เอกมโوخ្យ ช่างปูนปั้นชั้นครู แห่งเมืองเพชร

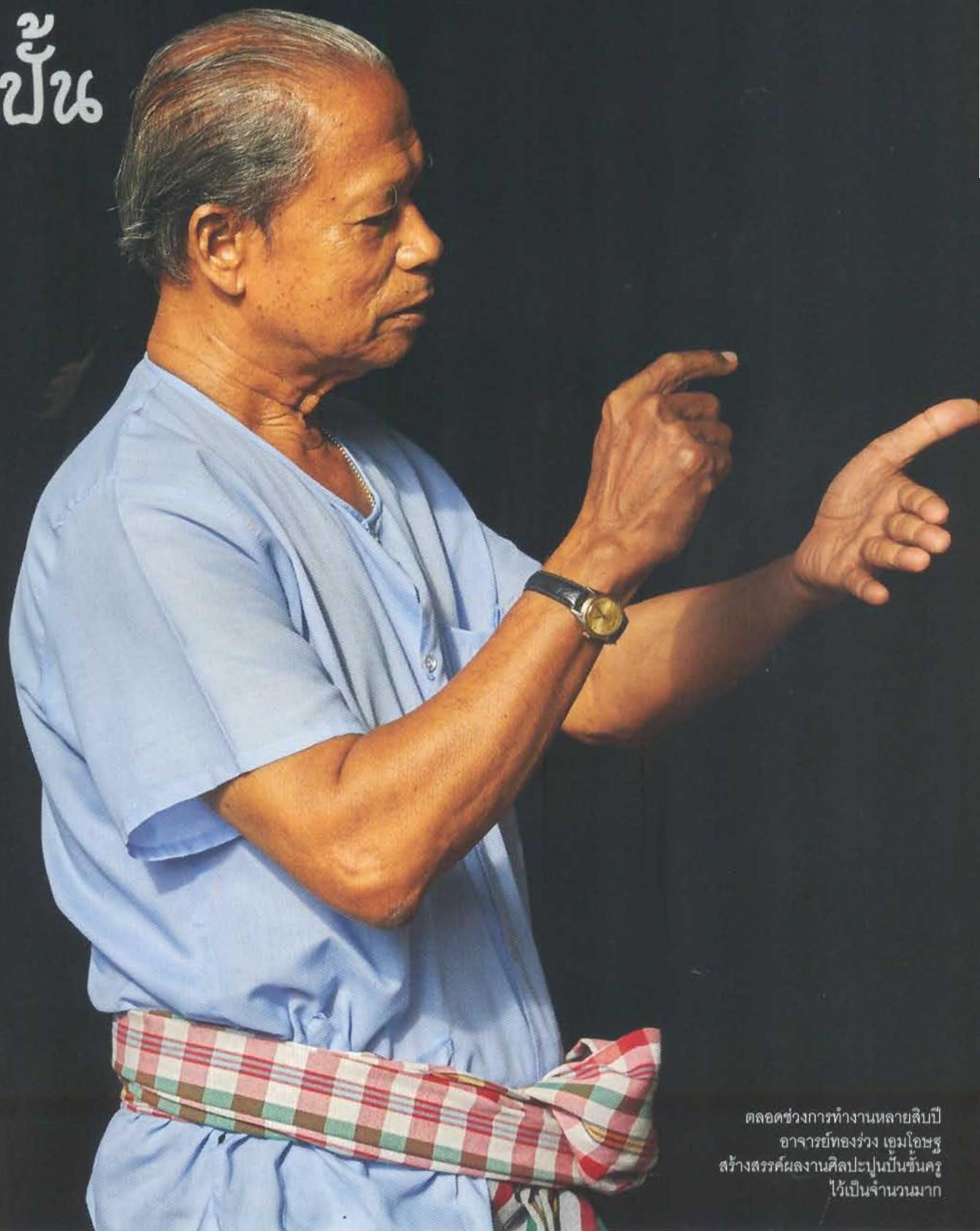
“งานปูนปั้นของผมถ้าว่ากันเรื่องฝีมือล้วน ๆ อาจสู้บางคนไม่ได้ แต่ผมใส่ความคิดลงไว้ในงานด้วย ก็เลยได้เปรียบคนอื่น”

ข้างต้นเป็นคำกล่าวของอาจารย์ห้องร่วง เอกมโوخ្យ ช่างปูนปั้นชั้นครูแห่งเมืองเพชรบุรี ผู้ได้รับการเชิดชูให้เป็นศิลปินแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔

ผลงานที่อาจารย์ห้องร่วงสร้างสรรค์ขึ้นตลอดระยะเวลาการทำงานหลายสิบปี นอกจากเป็นงานตามแบบประเพณีที่สืบทอดชั้นเชิงช่างดั้งเดิมได้อย่างประณีตสมบูรณ์แบบแล้ว ก็ยังมีงานที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ สะท้อนสภาพสังคมและบันทึกเหตุการณ์สำคัญร่วมยุคสมัยได้อย่างน่าขับคิด ดังเช่นชิ้นงานที่มีผู้สนใจกล่าวถึงกันมาก คือรูปปูนปั้น ม.ร.ว. ศักดิ์ทิพย์ ปราโมช แบบฐานพระอยู่ที่วัดมหาธาตุวรวิหาร จังหวัดเพชรบุรี

ชีวิตและผลงานของอาจารย์ห้องร่วง เอกมโوخ្យ จึงมีความน่าสนใจอย่างมีค่า หลากแห่งมุนสมควรถูกบันทึกไว้ให้คนยุคหน้าและรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้

ปูนปั้น

ตลอดช่วงการทำงานหลายสิบปี
อาจารย์ทองร่วง เอมโคงซู
สร้างสรรค์ผลงานศิลปะปูนปั้นครุ
ไว้เป็นจำนวนมาก

๑.

แม้ได้ชื่อว่าเป็นซ่างบุญบันแห่งเมืองเพชรบุรี แท้จริงแล้ว บ้านเกิดของอาจารย์ทองร่วง เอมโอบชู อยู่ที่อำเภอบางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม ดินแดนแห่งสวนมะพร้าว ทั้งยังเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม และถินเกิดของศิลปินมีชื่อเสียงหลายคน อาทิ เอื้อ สุนทรสนาน ศรศรี ศรีประจواب ทูล ทองใจ

อาจารย์ทองร่วงเกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ท่านเคยเล่าว่า ชีวิตวัยเด็กของตนก็ไม่ต่างจากลูกชาวสวนคนอื่น ๆ แต่ด้วยจิตใจที่ ไฟการเรียนรู้เป็นแรงผลักดัน ให้อยากศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป

หลังเรียนจบการศึกษาภาคบังคับขั้นปฐม ๕ จาก โรงเรียนในละแวกบ้าน พ่อครึ่งให้เด็กชายทองร่วงที่ขณะนั้นอายุ ๑๒ ปี บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดบางใหญ่ ในอำเภอบางคนที่

“ตอนเป็นเณรอยู่ที่วัดบางใหญ่ แกรนั้นมีคนที่จบเพาเวชั่งมาเป็นครู แล้วเขารับเชิญมาทำงานวัดด้วย มีป้ายหนึ่งติดอยู่หน้าวัด เป็นภาพผู้หญิงคนหนึ่งยืนหันหลัง คือถ้าเขียนภาพผู้หญิงหนึ่งด้านหน้าแล้วด้วยนี่ เรายังไม่แบกลา แต่เขานี้เขียนผู้หญิงให้เรามองเห็นแต่ด้านหลัง และให้เราเข้าไปผู้หญิงคนนี้ สวยงามด้วย ตรงนี้แหละสร้างแรงจูงใจให้เรามาก” อาจารย์ทองร่วง ระลึกถึงความงามลึกซึ้งของงานศิลปะที่สร้างแรงจูงใจแก่ท่านในวัยเยาว์

เมื่อสามเณรทองร่วงสอบนักธรรมตรีได้แล้ว จึงย้ายไปจำพรรษาที่วัดอัมพวัน อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อศึกษานักธรรมโภและนักธรรมเอก ระหว่างนั้นได้รับความเมตตาจากพระมหาเสวก จันทร์แดง ครูสอนภาษาบาลีซึ่งได้ช่วยสอน

ศิลปะการเขียนคัลลิกราฟมือ การเขียนภาพลายไทยและภาพสีน้ำมัน กระทำทั้งสามเณรทองร่วงสามารถเขียนป้ายงานต่าง ๆ ในวัดได้ ด้วยมีใจรักศิลปะเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

นอกจากศึกษาทางธรรมแล้วสามเณรทองร่วงยังฝึกวิชาทางโลก ด้วยการคลุกคลีกับกลุ่มเด็กวัดที่ได้ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน แล้วใช้วิธีครูพักลักษณะเพื่อเรียนรู้วิชาต่าง ๆ

“เด็กวัดอยู่กันแน่น เราเป็นแกรมกี้เข้าไปคลุกคลี ขอบเรียนจากเข้าแบบครูพักลักษณะ ทั้งวิชาเลข เรขาคณิต ภาษาไทย กลอน สุนทรีย์ สำนภาษาอังกฤษกันตั้งแต่ฟังเพลงสากล ซึ่งหนังสือเนื้อเพลงที่มีคำแปลลงมาอ่าน ก็ได้ความรู้เพิ่มขึ้น”

สามเณรทองร่วงบวชเรียนอยู่ที่วัดอัมพวันได้ ๒ ปี ก็สอบผ่านนักธรรมโภและนักธรรมเอก จากนั้นจึงลาสิกขานทในขณะอายุ ๑๗ ปี

อาจารย์ทองร่วงเล่าว่า ในตอนนั้นท่านมุ่งหวังจะเข้าไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ แต่เมื่อพบทางด้านเจ้าตัวสินใจบ่ายไปจังหวัดเพชรบุรี แล้วบรรพชาเป็นสามเณรอีกครั้งที่วัดมหาธาตุวรวิหาร เพื่อศึกษาทางธรรมต่อไป

นับเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญในชีวิตของอาจารย์ทองร่วง ที่ทำให้ท่านพับเล้นทางก้าวสู่การเป็นซ่างบุญบันในที่สุด

๒.

เมื่อเพชรบุรีถูกขานนามว่าเป็น “อยอยาทียังมีชีวิต” เพราะเต็มไปด้วยโบราณสถานและวัดวาอารามที่คล้ายคลึงกรุงศรีอยุธยา ทั้งมีการสืบทอดและพัฒนางานศิลปะจากยุคโบราณมาสู่ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะวัดมหาธาตุวรวิหาร ที่สร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาที่ขึ้นชื่อว่าเต็มไปด้วยศิลปะงานปูนปั้นที่วิจิตรดงาม

ช่วงปีแรกขณะจำพรรษาอยู่ที่วัดมหาธาตุ สามเณรทองร่วงได้ชื่นชมงานปูนปั้นอันงดงามพลิ้วไหวที่ประดับตกแต่งสถาปัตยกรรมส่วนต่าง ๆ ของวัด และมีโอกาสได้พูดคุยกับครูพิน อินแสงฟ้า ซึ่งปั้นชั้นครูอีกท่านของเพชรบุรี ซึ่งขณะนั้นมาชื่อม เช่น งานปูนปั้นพระพุทธรูปบริเวณฐานพระในองค์พระปูริค จนถึงขั้นทำให้สามเณรทองร่วงตัดสินใจลาสิกขานเพื่อไปฝึกตัวเป็นศิษย์เรียนรู้งานปูนปั้นกับครูพิน

“ก่อนหน้านั้นเราคาดถูปเชี่ยนงานในกรุงด้วย แต่พอ

๑-๒ งานปูนปั้นที่ศาลาในวัดมหาธาตุวิหาร สอดแทรกเหตุการณ์บ้านเมืองในยุคหน้าぞ่ำไว้
๓ รูปปูนปั้นล้อการเมือง ม.ร.ร. ศึกษาที่ ปราโมช แบบกรุงพระที่วัดมหาธาตุวิหาร

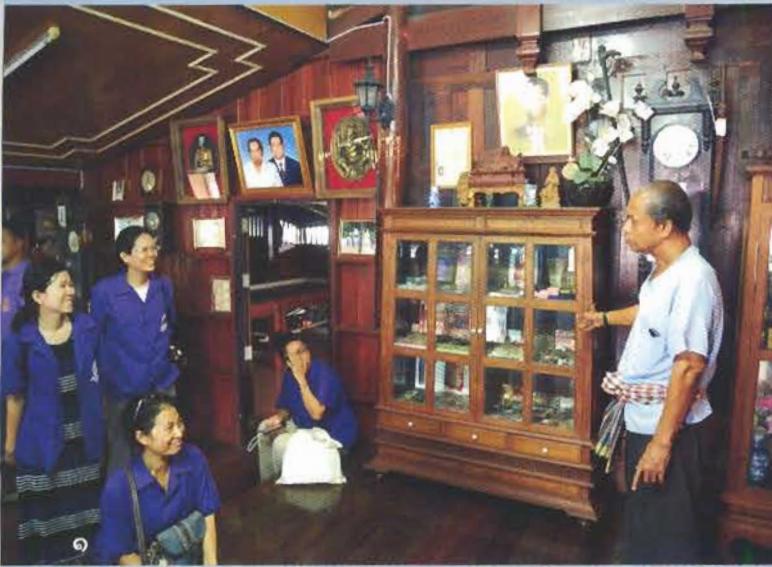
มาเห็นงานปูนปั้น อ้อ ไอ้ที่เราเขียนมันออกมานี่เป็นชิ้นงานจริง
จับต้องได้ ก็เลยะขอ布” อาจารย์ทองร่วงเผยแพร่ความในใจ

ครูพินซึ่งอาจารย์ทองร่วงเรียกว่า “คุณตา” รู้สึกแปลกใจ
เมื่อเห็น “เงรร่วง” ที่เคยรู้จักมาหานาถีบ้านในเพศธรรมราวาส
ท่านปฏิเสธว่าตนเองไม่รับลูกศิษย์ เพราะไม่มีเวลาสอน แต่เปิด
โอกาสว่าถ้าพอปั้นงานได้ก็จะรับเป็นลูกน้อง

“ครูพินบอกว่า ฉันไม่สอนใคร แต่ถ้าทำได้ ฉันจะจ้าง
พรุ่งนี้ให้ไปเจอที่วัด และให้ล้องบ้านบนไม้กระดาน ให้หนบัน
ตัวนี้สิ ท่านซึ่ง เราก็ปั้น สองสามตัว ท่านดูแล้วบอก มาทำงาน
จริงได้เลย ให้เรามาช่วยพะเลย” อาจารย์ทองร่วงเล่าว่า

บททดสอบสำคัญก็คือมัคนายกของวัดที่ชื่อ “ยาบตີ”
ผู้เป็นคนหาเจ้าภาพมาแคมซ้อมวัด แล้วระบุเงื่อนไขว่า
ช่างซ่อมงานปูนปั้นต้องเป็น “คุณตา” ครูพิน อินแสงพ้า
คนเดียวเท่านั้น เพราะไม่เชื่อฝีมือช่างคนอื่น เมื่อยาบตີได้ยินว่า
“เงรร่วง” สักออกมากช่วยงานปั้นที่วัดมหาธาตุฯ ก็รีบมาถาม
เรื่องนี้กับครูพินถึงวัด

“ยาบตີตามครูพินว่า ให้ เนื้มนเคนร่วงสักออกมานี่ให้
ค่าเรื่อง เขาปั้นที่ไหน ครูบอกก็อุ่นเสีย ยาบตີดูแล้วบอกว่า เอօ
เนื่อง ๆ กันแหลก ครูเลียนบอกว่า อ้าว ถ้าเหมือนก็ใช้ได้ ก็ให้
เขาทำได้สิ”

๑ อาจารย์ทองร่วงเปิดบ้านให้ความรู้เรื่องศิลปะปูนปั้นแก่คุณเด็กนักเรียนชั้นม. ๒ สมัยก่อนซึ่งต้องทำปูนด้วยมือ แต่ปัจจุบันเปลี่ยนมาใช้เครื่องทำแทน
๓ อาจารย์ทองร่วงเดินทางครุภานปูนเป็นของถูกศิษย์

นับจากนั้นหนุ่มน้อยทองร่วงจึงมีโอกาสได้ศึกษาเรียนรู้งานกับครูพิณ ซึ่งถือเป็นครูปูนปั้นคนแรกในชีวิต เพื่อก้าวไปสู่อาชีพการทำงานเป็นช่างปูนปั้นอย่างแท้จริง

๓.

ตลอดช่วงหลายสิบปีแห่งการทำงานของอาจารย์ทองร่วง เอมโอบรู ท่านได้สร้างผลงานศิลปะปูนปั้นที่คงงามตามแบบแผนประเพณีและเชิงช่างเมืองเพชรฯ มากมาย ปรากฏอยู่ตามโบสถ์ วิหาร หน้าบัน ด้านทวย หุ้มประตู หุ้มหน้าต่าง ฯลฯ ขอวัดสำคัญต่าง ๆ

นอกจากนั้นอาจารย์ทองร่วงยังทำงานประเกاثความคิดสร้างสรรค์ สะท้อนสังคม ลือเลียนการเมือง ที่มีความน่าสนใจอย่างยิ่ง ดังเช่นงานปั้นรูปล้อ ม.ร.ว. ศึกษา ปรามณ ในทำแบบฐานพระที่วัดมหาธาตุวิหาร รวมทั้งงานปูนปั้นประดับศาลานางสาวอัมพร บุญประคง ที่วัดเดียววัน ซึ่งนำเรื่องราวจากวรรณคดี “พระอภัยมณี” มาผนวกกับเหตุการณ์เรียกร้องประชาธิปไตย ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ และเหตุการณ์ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๗ ถ่ายทอดออกมาระบบงานที่ทั้งสวยงามและมีแนวคิด

งานอีกชิ้นที่มีคุณภาพล้ำลึกล้ำและเกิดกระแสให้แห้งหากี่แห้ง กันมาก คืองานปูนปั้นประดับฐานเสมาที่วัดสนนามพรหมณ จังหวัดเพชรบุรี โดยอาจารย์ทองร่วงได้นำภาพจำลองเหตุการณ์ที่พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ถูกหนุ่มสติเฟื่องชาหน้าที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ออกจากนั้นยังมีภาพปั้น “ตามีอ้วน” สะท้อนถึงนักบัวเห็นแก่กินที่ไม่ทำประโยชน์แก่สังคม

หลังจากการปูนปั้นขึ้นนี้กลายเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีขณะนั้นได้ส่งทุบทิ้ง แต่ก็เจอกrasesต่อต้านจากผู้ไม่เห็นด้วยในการทุบททำลายงานศิลปะโดยหนึ่งในนั้นคืออาจารย์ล้อม เพิงแก้ว ประชญ์คุณสำคัญแห่งเมืองเพชรบุรี กระทั้งมีหน่วยงานจากส่วนกลางเข้ามาไก่ล่เกลี่ย และงานปูนปั้นดังกล่าวยังคงอยู่มาทุกวันนี้

“เราต้องสะกิดสังคมให้รู้สึกกันบ้าง พอบันทึกเขียนหลวงพ่อ ก็ไม่ค่อยพอใจ เพราะไปว่านาบวชเอากันกันนอน” อาจารย์ทองร่วงกล่าว “คนที่เป็นช่างเชียนก็ต้องบ้านก็ต้องสามาถ สร้างงานที่รับใช้สังคมได้ อยู่ที่หัวคิดว่ามองสังคมออกใหม่ไม่วันก็ทำงานเลียนแบบเชาเรือยไป แต่เราก็ต้องชัดเจนนะ ต้องกล้าพูดสมควร คนอื่นเรารไม่กลัวหรือ ก ragazzi ต้องชัดเจนนะ ทำงานไม่ได้ดังใจ ยิ่งมีแรงด้าน เรายิ่งมีแรงทำ แต่ถ้าทำงานแล้วเยืนหาย ใจเราก็ฟ้อ”

๔.

ด้วยพื้นนิสัยเป็นคนไฟต์กษาก้าวความรู้ไม่หยุดนิ่งที่เป็นมาตั้งแต่เด็ก อาจารย์ทองร่วงจึงไม่ได้หยุดอยู่แค่การเป็นช่างปูนปั้น ทว่าอย่างพยายามฝึกฝนเรียนรู้งานช่างอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะงานลงรักปิดทอง งานเขียนแบบก่อสร้าง กระถั้งงานควบคุมการก่อสร้างอาคารโบสถ์ วิหาร โรงเรียน ฯลฯ เพื่อก้าวไปสู่การเป็น “ผู้รับเหมาเบ็ดเสร็จ”

เพราะความเป็นผู้รู้และชำนาญงานช่างอย่างรอบด้านนั่นเอง ทำให้อาจารย์ทองร่วง เอมโอยชู มีโอกาสได้ทำงานที่ท่านบอกเสมอว่าภูมิใจมากที่สุดในชีวิต

นั่นคือเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อาจารย์ทองร่วงได้รับเชิญจากกรมศิลปากรในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านพุทธศิลป์ สถาปัตยกรรม

และประดิษฐกรรมไทยในโครงการนูรูณปฎิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดารามและพระบรมมหาราชวัง ในช่วงเดรียมการคลอง ๙๐๐ ปีกรุงรัตนโกสินทร์ โดยอาจารย์ได้เป็นผู้ออกแบบและควบคุมช่างนับร้อยคนให้ทำงานจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ส่วนชีวิตในปัจจุบัน อาจารย์ทองร่วงในวัย ๗๓ ปี แม้ไม่ได้สร้างสรรค์งานปูนปั้นหรือรับงานเข่นในอดีต แต่ท่านยังยินดีให้คำปรึกษาแก่ช่างรุ่นหลังที่มักเข้ามาขอความรู้อยู่เสมอ อีกทั้งยังก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้งานปูนปั้นอาจารย์ทองร่วง เอมโอยชู เพื่ออนุรักษ์และสืบต่อผลงานปูนปั้นเมืองเพชรให้คงอยู่สืบไป ☺

